

A Ticības priekšrocības:

❖ Mierinājums, uzslava un kārtība (Kolosiešiem 2:1-5)

- Lai gan Pāvils personīgi nepazīna Kolosas draudzi, viņš zināja, ka to apdraud viltus mācības (Kol. 2:1, 4).
- Tāpēc viņš raksta par trim skaidriem mērķiem, kas palīdzēs tikt galā ar šīm briesmām (Kol. 2:2 NVI): lai viņi saņemtu iedrošinājumu; palikt vienotiem mīlestībā; un lai būtu visas bagātības, kas rodas no pārliecības un izpratnes. Tā viņi iepazīs Dieva noslēpumu, proti, Kristu.
- Pirms identificēt viltus mācības, kolosiešiem tiek izteikta divkārša uzslava: viņiem ir laba kārtība un ir stingri ticībā (Kol. 2:5).
- „Kārtība”, uz kuru Pāvils šeit atsaucas, attiecas uz kārtību dievkalpojumā un dažādās draudzes aktivitātēs. Ir jābūt vadībai un atbildības sadalei; aktivitātes ir jāveic ar pienācīgu cieņu utt. Tas veicinās labāku evaņģēlija sludināšanu un pasargās no dažām kļūdām.

❖ Sakņoti Kristū (Kolosiešiem 2:6-8)

- Mēs iegūstam pestīšanu, pieņemot Personu, nevis pieņemot doktrīnas (Kol. 2:6). Tomēr tās ir nepieciešamas. Pāvils mudina mūs staigāt Kristū, “kā ir mācīts” (Kol. 2:7b).
- Kad ejam kopā ar Jēzu, mēs sakņojamies (iesakņojamies) Viņā. Metaforiski tas būtu, „stādīti, lai parādītu Tā Kunga godību” (Jes. 61:3 DHHe). Mēs esam „koki”, kas turamies pie Jēzus un Viņa mācībām (Ps. 1:3).
- Tomēr ir divu veidu doktrīnas
 - (1) *Saskaņā ar Kristu un viņa mācībām, kas rakstītas Bībelē.* Mēs esam stipri ticībā, mācīti, pāri plūsdami pateicībā (Kol. 2:7)
 - (2) *Ar savām filozofijām, tukšām maldināšanām, kas balstās uz cilvēku tradīcijām.* Kas maldina, kas tiesā un atņem jums jūsu balvu (Kol. 2:8, 16, 18)

❖ Bauslība, kas piesista krustā (Kolosiešiem 2:9-15)

- Ābrahāms apstiprināja savu derību ar Dievu, veicot apgraizīšanu (1. Moz. 17:11). Mēs apstiprinām savu derību ar Jēzu, veicot kristību, kas ir “apgraizīšana Kristū” (Kol. 2:11-12). Tas nozīmē, ka fiziskā apgraizīšana vairs nav nepieciešama.
- Pēc tam, kad Pāvils ir skaidri izklāstījis šo punktu, viņš runā par Jēzus darbu uz krusta. Ko Jēzus sniedz?
 - (1) Viņš mums dod dzīvību, piedod mūsu grēkus (Kol. 2:13)
 - (2) Viņš izdeldējis pret mums vērsto parādu rakstu (Kol. 2:14)
 - (3) Viņš uzvarējis visas pretvaras un ļaunā spēkus (Kol. 2:15)
- Efeziešiem 2:14-15 Pāvils paskaidro, ka „likums” vai „noteikums”, kas bija pretīgs, kā ceremoniju likums, kas veidoja šķiršanas starpsienu starp jūdiem un pagāniem.
- Šodien vairs nav jāuztraucas par Vecās Derības ceremoniālo likumu ievērošanu, jo tie ir piepildīti un beigušies Kristū.

B Problēmas, kas satricina ticību:

❖ Svētki, jaunie mēneši un sabati (Kolosiešiem 2:16-19)

- Līdzās apgraizīšanai bija arī citi noteikumi, kas jūdus atšķīra no pagāniem: tie bija rituāli un reliģiskie svētki.
- Pāvils jau bija skaidri izskaidrojis apgraizīšanas nozīmi. Tagad, izmantojot vārdu „tāpēc”, Pāvils norāda uz „akta” (ceremoniju likumu) atcelšanas sekām: vairs nebija obligāti jāievēro rituāli un svētki, ko Jēzus izpildīja, mirstot pie krusta (Mt. 27:51; Kol. 2:16), lai iegūtu pestīšanu.
- Pāvils, šķiet, citē Hozejas 2:11, lai vienā teikumā apkopotu visu svētnīcas ceremoniālo sistēmu. Tas nozīmē, ka šeit minētie sabati ir septiņi rituālie sabati (kas tika ievērotas neatkarīgi no nedēļas dienām, kurās tās iekrita), nevis iknedēļas sabatā (kas iekļauta morālajā likumā, ir universāla un attiecas uz visiem, gan jūdiem, gan pagāniem).

❖ Cilvēku pavēles (Kolosiešiem 2:20-23)

- Viltus skolotāji, kurus Pāvils vairākkārt piemin savās vēstulēs, bija jūdi, kuri mācīja, lai iegūtu pestīšanu, ir jāievēro jūdu likumi (Ap.d. 15:1, 5). Šie likumi ietvēra arī daudzus rabīnu izstrādātus noteikumus.
- Turpinot, kristībā līdz ar Kristu esam miruši, uzcelti uz apustuļu un praviešu „pamatiem” un dzīvojam Kristum. Ja vēl joprojām uztraucamies, piemēram, par ceremoniālo nešķīstību, mēs joprojām dzīvojam vecajā pasaulē un uztraucamies par lietām, kas pazūd (Kol. 2:20-22).
- Tomēr Pāvils paskaidro, ka jūdiem, kuri ir pieraduši pie šiem rituāliem, tiem ir zināma morāla vērtība, lai gan tie vairs nav derīgi sirdsatjaunošanai un pārveidošanai (Kol. 2:23).
- Kopumā mums jāvadās pēc Svētajos Rakstos ietvertajām mācībām, kas ir Dieva iedvesmoti, nevis pēc cilvēku filozofiskām teorijām un mācībām.